

monahii și în același timp slava lor. Viața Sfântului Arsenie a fost de una sută ani. El a adormit cu pace la anul 448, după multe nevoițe aspre și greutăți luate asupra-și de bună voie. El s-a strămutat la locașurile cele cerești ale Stăpânului Hristos, pe Care L-a iubit din tot cugetul său, din toată inima sa, și din toată virtutea sa.

Un monah odată a mers la Sfântul Arsenie și i-a mărturisit că el la citirea Sfințelor Scripturi niciodată nu simte puterea cuvintelor citite, și nici o dulceață în inimă. Marele sfânt i-a zis: „Fiul meu, nu te tulbura de acestea, ci doar citește înainte! Am auzit grăindu-se că atunci când descântătorii de șerpi își rostesc vrăjile lor, ei înșiși nu înțeleg nimic din cuvintele pe care le rostesc, dar șerpilor, auzind acele rostiri, le simt puterea și se împlânzesc. Așa este și cu noi, oamenii, atunci când neîncetat avem pe buze cuvintele Sfintei Scripturi: deși nu simțim cu inima puterea cuvintelor, duhurile necurate tremură și fug, căci nu pot suferi cuvintele Duhului Sfânt. Da, fiule, nu te tulbura, ci doar citește înainte! Duhul Cel Sfânt, Care a scris aceste dumnezeiești cuvinte prin bărbați de El insuflați, va auzi acele cuvinte, le va înțelege și va grăbi în ajutorul tău. Adică: Cel pe Care tu Îl chemi în ajutor va înțelege, iar cei pe care voiești să-i alungi de la tine vor înțelege și ei. Și amândouă țințele ți le vei atinge. ”

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)

Femeile creștine, mironosițele de azi ale Bisericii lui Hristos!

Femeile creștine sunt urmașele femeilor mironosițe, fiicele Învierii, roabele Domnului, candelile credinței, sufletul familiei. Femeile creștine, credincioasele Bisericii Ortodoxe, mențin, mai mult decât bărbații, flacăra credinței și tradițiile străbune, focul sfânt al rugăciunii și evlavia în casele noastre.

Femeile credincioase sunt și mame bune, creștine devotate, soții cinstite și ostenitoare, model în societate. Femeile credincioase sunt întâi la biserică, întâi la rugăciune, la post, la lucru, la milostenie, la citirea cărților bune, la îngrijirea bolnavilor, la toate. Ele mențin căldura duhovnicească a credinței, a dragostei, a răbdării și a împăcării, în biserică, în familie, în societate.

Expresiile batjocoritoare la adresa Sfințelor Femei Mironosițe nu sunt venite, este evident, din partea Bisericii.

Dacă ești o mironosiță nu ești o prefăcută, o perversă acoperită de vâlul fals al unei religiozități îndoielnice, ci ești o purtătoare de miruri, de miresme.

Femeia creștină este femeia iubită în mod sfânt, curat, de bărbatul ei, care naște prunci cu dragoste și îi crește în frică de Dumnezeu, care nu stă spectator la durerile și ispitele lui, ci este împreună luptătoare și rugătoare pe calea mântuirii.

Familia ortodoxă autentică e o mănăstire în lume, e o torță de foc, de dăruire, de muncă, de nădejde, de dragoste pentru cei care o văd și se minunează de ea.

De astfel de mame bune au nevoie astăzi familiile noastre. De astfel de fiice evlavioase are nevoie Biserica lui Hristos.

De astfel de femei cinstite și model în toate are atâta nevoie astăzi societatea în care trăim.

Sunt destule mame care nu vor să nască copii, nici să le dea o educație creștină bună.

Sunt atâtea mame care îșiucid majoritatea copiilor, iar puținii pe care îi nasc, nu-i cresc în frica lui Dumnezeu sau îi lasă de capul lor și ajung să fie o povară pentru familie și o rușine pentru societate.

Aduceți Domnului, nu miresme de mult preț, ci credința voastră curată și copii buni, bine educați și credincioși. Vorbiți-le mai mult de Dumnezeu, de Sfinți, de Biserică și de înaintași. Nu-i smintiți cu nimic și dați-le să citească cărți bune, cât mai mult.

(Pr. Ionel Cudrutescu, Predici)